

ling, et Repræsentantskab for Brandvæsenet, som kan faae Kongens Underkrift paa Ophævelsen af bestaaende Lovbud; og da det dog maa være berettiget til ogsaa at ordne Forholdet for Brandvæsenets Vedkommende, maa det, saavidt jeg kan forstaae, ligeledes kunne faae Kongens Underkrift til at forandre disse Lovbud. Naar man tænker sig, hvilken besynderlig Forvirring derved vil opstaae, hvorledes de Brandregulativer, der udkomme med Kongens Underkrift, af alle Embedsmænd ville kunne forveksles med Love, saa vil man alene deraf kunne see, hvor urigtigt det vilde være at betynde sig ad denne Veie. Jeg skal ikke forfølge denne Sag meget længe, jeg vil kun bede de ærede Herre her i Thinget lægge Mærke til, hvor mange Paragrapher i de to Love, som her ere antydede, der ere af en saadan Bestaffenhed, at de ligefrem give sig af med at bestemme, hvad Autoriteterne her i Landet have at udføre. I disse Love findes alle Sogneforstanderskabs-, Antimands- og Antsforvalter-Pligter angivne, og det vil altsaa berøve paa Brandrepræsentantskabet, ganske vist i Forbindelse med Kongen, hvorvidt de Paalæg, der engang ere givne til disse Autoriteter, skulle ophæves eller maa ske blot forandres. Naar man tager § 12 i andet Affnit, da vil man see, at der deri indeholdes en Bestemmelse angaaende Godseiernes Ret til selv at tagere deres Fæstesteder. Det er ganske sikkert, at det kan kaldes en indre Sag, Brandvæsenet vedkommende, hvem der skal kunne tagere Fæstestederne, men det er dog i alt Fald Noget, som det ikke kan overlades Brandrepræsentationen i Forening med Kongen at afgjøre, da det sikkerlig vedrører Trebiemandes Stilling, som maa være beskyttet under Lovens; man kan ikke i denne Henseende opgive Lovens Beskyttelse og overgive denne Sag til en ny Slags Lovgivende Forsamling. § 13 i andet Affnit omhandler, hvad Sogneforstanderskaberne skulle have med Brandvæsenet at gjøre, ja, vi kunne gaae videre og sige, at allerede denne Paragraph omhandler Antimændenes; og Rjøbenhavns Magistrats Virksomhed med Hensyn til Brandvæsenet; alle disse Autoriteter ere omtalte paa saadanne Steder i Loven, at jeg troer, man vanskelig kan sige, at det, der er anført om dem, ikke skulde angaae Brandforsikringens indre An-

liggender. Der er paalagt dem visse Underfølgelser, de skulle anstille, visse indledende Forretninger, de skulle foretage o. s. v. Det kunde til Nød gaae an, dersom Loven gik ud paa at frigjøre dem for disse Underfølgelser og indledende Forretninger; men det vilde være ganske utilbørligt, om Brandvæsenet i Forening med Kongen virkelig skulde kunne paalægge disse Embedsmænd Forretninger i et saadant Omfang, at Statens Ynning maatte vise sig utilstræffelig. Selve Justitsministeren, som jo ogsaa er en Brandbetjent under dette private Brandvæsen, og som er vedbleven at have lyst til at være dette Brandvæsens Overbrandbetjent, vilde ogsaa i en meget betydelig Grad være under Brandrepræsentationens Herredømme, hvilket snart vilde føre til, enten at Brandvæsenet maatte lønne ham højere, eller ogsaa at vi maa ske kom til at gjøre det eller til at skaffe ham nye Bestillingsmænd i Ministeriet, fordi de, der nu ere tilstede, ikke vare tilstræffelige. Det er Noget, vi ikke kunne have nogen Sikkerhed for, men det vilde Alt sammen ikke have saa meget at betyde, naar man uden Vanskelighed kunde træde ud af denne Brandforsikring og træde over i enhver anden — det er jo nu temmelig frit selv at danne Brandforsikringer — men det er ikke Tilfældet. I Forordningen af 29de Februar 1792 er der taget beskyttende Forholdsregler for de Panthavere, der ikke ved Contract have sikket sig imod, at Vedkommende, der skulde dem Benge, træde ud af dette almindelige Brandvæsen; derved er der lagt en meget stor Hindring i veien for de Paagjældendes Frihed i denne Henseende. Det er en ganske anden Sag med Den, der er contractmæssig bunden; han er nødt til at blive under den Forening, hvortil han har bundet sig, men Den, der er bunden ved Lov, maa jo ogsaa kunne løses ved Lov; men det bør ikke overgives til Repræsentantskabet for selve Brandforsikringen at have en afgjørende Bestemmelsesret i saa Henseende, naturligtvis ikke afgjørende i en videre Udstrækning, end der tilkommer Repræsentantskabet, thi der bliver jo en lovgivende Magt for Brandvæsenet, bestaaende af Brandrepræsentationen og Kongen, ligesom der er en lovgivende Magt i Staten, bestaaende af Repræ-